

Skomakeren på Møllerodden

Willy Henning Hansen

Willy Henning Hansen var en ekte Kråkerøygutt. Han ble født i 1918 og døde 2005. Bodde meste av sitt liv på Møllerodden. Han var en nær venn av arkolog Erling Johansen som også var fra Møllerodden. Han startet som visergutt hos kolonialhandelen Gulliksen på Kråkerøy. Senere ble han sjåfør i et firma fra Fredrikstad og han fortalte at han hadde kjørt i grøfta i kirkesvingen på Kråkerøy og bilen ble fullstendig ødelagt. Det var like etter krigen og biler var ikke så vanlig, så dette ble det lagt merke til. Han gikk på handelskolen og fullførte den med beste karakterer.

Rett etter krigen sluttet i 1945 prøvde Willy å starte sin egen bedrift, Gloria industrier. Han lagde fluesmekkere, salget gikk dårlig og han måtte avvikle bedriften. Produksjonen foregikk i hans bu ved vannet på Møllerodden. Der hadde han dreiebenk og andre maskiner for produksjon. Tidspunktet for dette produktet var vel ikke rett, folk måtte bruke pengene til mat og ikke til fluesmekkere. Hans søster Eris sydde deler til produksjon.

Willy prøvde flere yrker, bl.anner snekker. Dette yrket passet bra for han, utrolig flink med hendene som har var. Ryggen streiket så dette gikk ikke. Han måtte omskolerte seg, og etter 2 år på skomakerskolen i Stavnger ble han skomaker. Han drev som skomaker i uthuset, Furulyveien 2, i mange år. Han hadde bygget dette om til skomakerverksted med alle tenkelige moderne skomakermaskiner. Han var og gikk for å være en flink skomaker, men altfor billig. Kundene kom lanveisfra for å få reparert skoene sine. Når han var ferdig med de var de så gode som nye.

Willy i skomakerverkstedet 48 år gammel

Han likte seg best ved vannet og nede i bua si. Der lagde han åleruser og åleteiner ved hjelp av mange rare "oppfinnelser". Han hadde en ålebåt, en eke med innenbordsmotor som tidligere ble bruk som ferje. Med den fisket ål som han solgt til danskekvasen. Den kom hit hver uke i sesongen for å hente ål. Han hadde litt problemer med å levere til "kvasen". Danskene slapp ålen ned i en stor kumm med ekstra salt vann. Der gikk ålen til den ble slimfri og rød i huden. Willy synes dette var dyreplageri og tok dette opp, men til ingen nytte.

Han likte best å bruke teiner som han satte sammen i en lenk. Lenkene måtte han agne og sokne opp med en sokne, en liten dregg som han slepte langs bunn. Disse la han i Østerelven midt ute i strømmen. Det hendt at lenkene forsvant og da var mange ukers arbeide tapt og nye teiner måtte lages.

Han var nok med interessert i å sy og lage fiskeredsap enn å bruke de, for noen stor leveranør av ål ble han ikke. Han lagde mange fiskegarn og var lærer på "Vi bøter og syr fiskegarn". Ett kveldskurs som gikk i mange år. Dette var hans hobby. Synnøve passer som regel skomakerverkstedet når han jobbet i bua ved vannet. Han fikk ofte kjeft fordi han ble så møkkete på klærne. Det var hun som hadde all husholdning. Han bodde i andre etage i Furulyveien 2. Han var aktiv mormoner og ble prest innen det systemet. (jrh)
